

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det fjerde Møde 1911—12 holdt Dr. phil. *J. Østrup* Foredrag om Verdens ældste Kulturland (Mesopotamien). Lysbilleder. Grammofon, der gengav arabiske Sange.

I det femte Møde 1911—12 holdt Professor ved Universitetet, Dr. phil. *H. Jungersen*, Foredrag om Bermudasøerne. Lysbilleder. Fremvisning af naturhistoriske Genstande.

I det sjette Møde 1911—12 (Ekstra Møde) holdt Vice-Konsul *W. Wadsted* Foredrag om Erhvervs- liv i Vestsibirien. Lysbilleder.

Korresponderende Medlem af Selskabet, fhv. Museumsdirektør i Tunis, *P. F. Gauckler*, er i Februar d. A. afgaaet ved Døden.

Den danske Ekspedition til Dronning Louises Land og tværs over Nordgrønlands Indlandsis 1912—13 under Ledelse af Kaptajn J. P. Koch.

Slutstenen paa vor Kendskab til Grønlands Kontur blev saa at sige sat af Mylius-Erichsen. »Danmark-Ekspeditionen«s Slæder nøjedes dog ikke med at følge Kysterne mod Syd og Nord; vi drog ogsaa mod Vest ind over den brydsomme Indlandsis, ind mod de fjærne blaalige Tinder og dybe, isfyldte Slugter, hvis samlede Omraade nu bærer Dronningens Navn. To Gange naaede vi i 1908 frem til dette Land, og hver Gang blev vi overraskede over den Rigdom paa Liv, der fandtes paa disse af Isen omsluttede Fjælde, som paa Forhaand synes for- dømt til det absolute Øde.

Her stod vi Ansigt til Ansigt med en af Geologi- ens Gaader, den mystiske Istid; her havde vi en tro Kopi af de skandinaviske Højfjælde, som de saa ud i hin fjærne Fortid, da deres højeste Tinder begyndte at fri sig for Isens Tryk.

»Danmark-Ekspeditionen«s Kraft var paa dette Tidspunkt opbrugt af de betydelige Opgaver, vi havde løst. At give os i Kast med en ny stor Opgave — Undersøgelsen af dette Istids-Land — det formaade vi ikke.

Vi saa vel Landets Grænser mod Øst og Nord; men vi kunde intet ane om, hvor langt de høje Fjælde skød sig ind imod Vest;

vi undrede os over, at Sommeren fik Liv, og Elvene sprang, paa dette Istids-Land en Maaned tidligere end ude ved Kysten, men vi forstod ikke hvorfor;

vi hjembragte herlige Billeder af Isens forunderlige Former og Bundmorænenes mægtige Lag; men vi manglede Ro til at gruble over Gletsjerens Mekanik, og vore Billeder blev kun et nyt Led i den Kæde af Spørgsmaalstegn, der udgør Isens Teori;

vi traf et Plante- og Dyreliv, der i Rigdom ikke syntes at staa tilbage for de frodigste Fjældegne ude ved Kysten; men vi evnede ikke at fastslaa dette Livs særlige Karakter, end mindre vinde Forstaaelse af de Forhold, der betinger dets Eksistens.

Den Gang maatte vi lade Gaaderne uløste. Med Sorg lod vi ligge en Opgave, der syntes os værdig til Anspændelse af hele vor Kraft; men i vort Indre nærrede vi et stille Haab om, at vi, der havde opdaget Landet, at vi ogsaa maatte finde Lejlighed